

ΕΤΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδιδόμενον τὴν πρώτην καὶ δεκάτην ἕκτην ἐκάστου μηνός,

ὑπὸ

Ἀλεξάνδρου Γ. Σκαλίδου.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

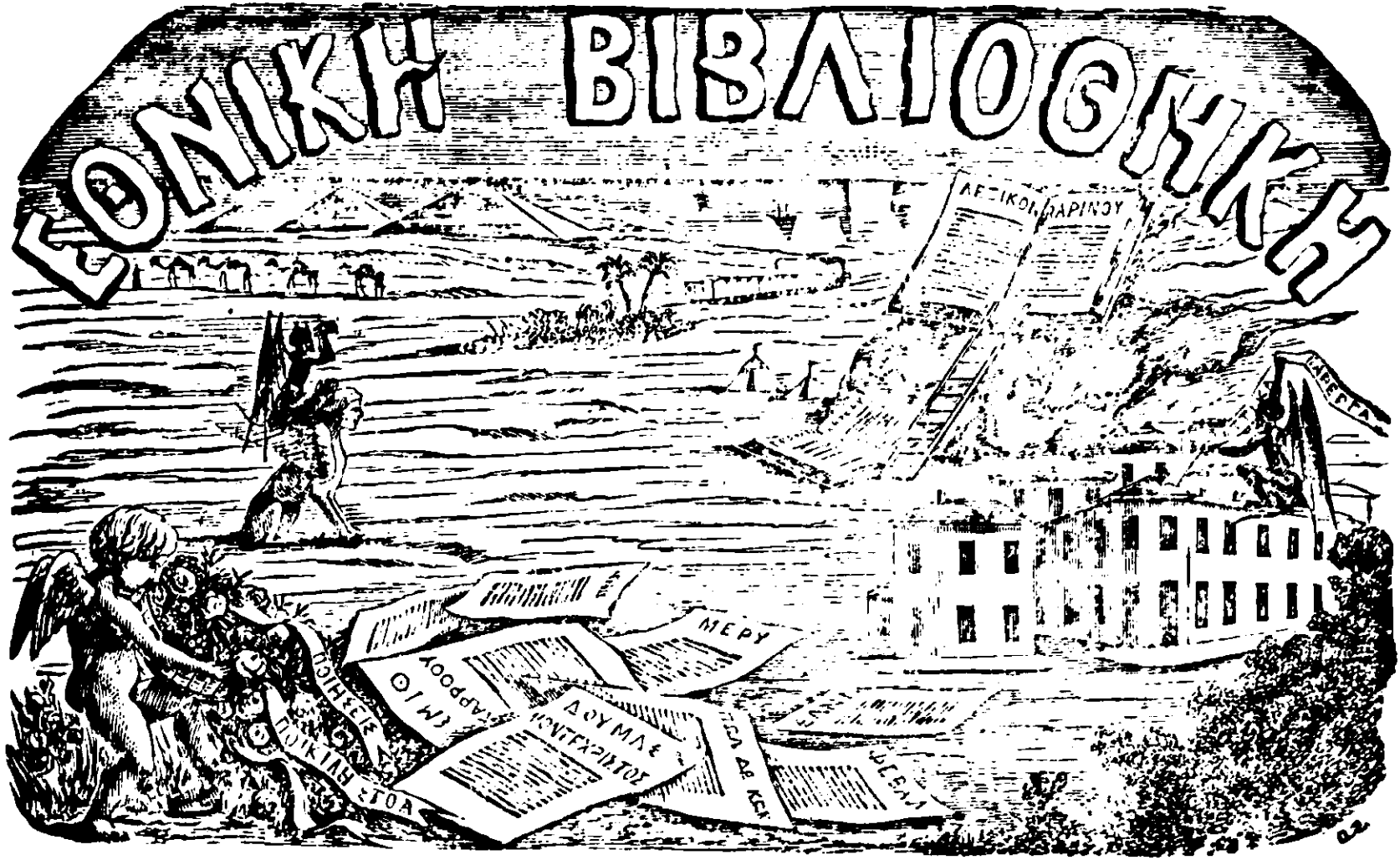
Ἐν Ἑλλάδι	δραχ. 6.	Μετὰ παρατήματος	δραχ. 10.
Ἐν Τουρκίᾳ	φράγ. 8.	” ”	φράγ. 16.
Ἐν Μολδοβλαχίᾳ	φλωρ. 1.	” ”	φλωρ. 2.

ΑΘΗΝΗΣΙ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΔΙΓΓ. ΚΑΝΑΡΙΩΤΟΥ.

ΟΔΟΣ ΧΡΥΣΟΣΠΗΛΛΑΙΩΤΙΣΣΗΣ,
ΑΡΙΘ. 14.

1868.

ΕΤΟΣ Γ'. ΦΥΛΑΧΑ. 96.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1868.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τοῖς Κ.Κ. Συνδρομηταῖς. — Ροβεσπιέρος. — Ιε-
ρουσλήμ. — Μὴ κρίνετε. — Ποιήσεις. — Ἀνθος
Ἄλως. — Πίναξ τῶν περιεχομένων τοῦ Γ' ἔτους.

Τοῖς Κ. Κ. Συνδρομηταῖς.

Λήγοντος σὺν τῷ παρόντι φυλ-
λαδίῳ τοῦ τρίτου ἔτους κρίνομεν ἀ-
ναγκαῖον νὰ εἰπωμεν ὀλίγα τινα ἀ-
φορῶντα τὰ μέτρα τὰ ὅποια ἐλάβο-
μεν πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ περιο-
δικοῦ τούτου.

Ἰδόντες ὅτι ἡ συνδρομὴ μόνη τῆς
Βιβλιοθήκης ἄνευ τοῦ παραρτήμα-
τος εἶναι ἀνεπαρκὴς νὰ καλύψῃ καὶ
τὰ ἡμίση τῶν τυπογραφικῶν ἐξόδων,
μὴ θέλοντες δὲ ἀφ' ἑτέρου νὰ βα-
ρύνωμεν τοὺς συνδρομητὰς ἡμῶν μὲ
αὐξησιν συνδρομῆς, καθιστῶμεν τὸ
πάρρημα ἀναγκαστικὸν καὶ ἀνα-
πόσπαστον ἀπὸ τοῦ κυρίου σώματος
παυούσης εἰς τὸ ἐξῆς τῆς ὀνομασίας
αὐτοῦ ὡς παραρτήματος καὶ μενού-
σης τῆς συνδρομῆς ὡς καὶ πρὶν
δραχ. 10 διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἀ-
ναλόγως τῶν ταχυδρομικῶν διὰ τὸ
ἐξωτερικόν. Διὰ νὰ μὴ δυσχεραστή-

σωμεν δὲ κανένα διὰ τὴν συνταύτι-
σιν ταύτην τοῦ παραρτήματος μετὰ
τῆς Βιβλιοθήκης κηρύττομεν ὅτι δι-
δομεν εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε λαμβά-
νοντας τὴν Βιβλιοθήκην ἄνευ τοῦ πα-
ραρτήματος ΔΩΡΕΑΝ τοὺς καθ' ὅλον
τὸ τρίτον ἔτος ἐκδοθέντας δεκαεννέα
ἀριθμοὺς τοῦ μυθιστορήματος τοῦ
Παύλου Φεβάλ «Ὁ Υἱὸς τοῦ Δια-
βόλου,» ἅμα μᾶς πέμψωσι τὴν δε-
κάδραχμον συνδρομὴν των διὰ τὸ
τέταρτον ἔτος. Εἰς δὲ τοὺς μέχρι
τοῦδε συνδρομητὰς τῆς Βιβλιοθήκης
μετὰ τοῦ παραρτήματος καὶ προ-
πληρώσοντας τὴν συνδρομὴν των διὰ
τὸ τέταρτον ἔτος θέλομεν δώσει δω-
ρεὰν τὸ κομψῶς ἐκτετυπωμένον βι-
βλίον τῶν Ποιήσεων τοῦ εὐγενοῦς
συνεργάτου μας κυρίου Δ. Παπαρ-
ρηγοπούλου.

Εἰς τοὺς νέους ἐγγραφησομένους
συνδρομητὰς ἰσχύει ἡ δωρεὰ τῶν
κατὰ τὸ διάστημα τοῦ τρίτου ἔτους

Μὴ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ τὴν θάλασσαν παγίωσθαι,
Κ' ἐκείνον καταστρέφουσα εἰς τὴν ὀδύνην δώσει.
Οὐχί· ἀλλ' ἦλθε τὴν ψυχὴν ἐκείνην νὰ δαμάσθαι,

—Ποῦ πρὶν εἰς τοῦ βίου τοῦ τὸ τρίτον μέρος,
ἦλθε τὴν χαίρειν παρ' ἀπλῆν, συνήθη δυστυχίαν.
Ἦσθάνθη κόρον τῆς ζωῆς καὶ βίου ἀηδῶν!

V

Καὶ τοῦτο ἐπειδὴ αὐτὸς διήλθε τῆς κακίας
Τὸν μακρὺν λαβύρινθον, καὶ ἄνευ μετανοίας...
Διὰ πολλὰς ἐστέναζεν ὥραις ἡ ψυχὴ τοῦ
Κ' ἡγάπα μίαν... Πλὴν αὐτὴ νὰ γίνῃ ἐδικήτου
Ἀδύνατον! Ἄ, εὐτυχὲς ὑπῆρξε μακρυνθεῖσα,

VI

Πλὴν τοῦ Ἀρόλδου ἡ ψυχὴ ἵππερ τὸ δέον ἦδη
Ἐπίνει, τοὺς συμπότας τοῦ δὲν ἤθελε νὰ ἴδῃ,
Κ' ἔλεγον, ὅτι δάκρυον ἐνίοτε πικρίας
Ἐτίμον ἦτο νὰ χυθῇ... πλὴν ἐξ ἀλαζωνείας

VII

Κ' ἐγκατελείφθη παρ' αὐτοῦ ἡ πατρικὴ οἰκία
Οἰκοδομὴ ἀπῆρτων εἰς τέχνην, θαυμασία,
Καὶ τόσον, τόσον παλαιά, ὥστε νὰ διαμμένη
Ορθία μολὶς ἴσχυε, ἀλλ' ἦτο στηριγμένη

VIII

Ἐν τούτοις, κ' εἰς μανιακὰς πολλάκις εὐθυμίας,
Εἰς τοῦ Ἀρόλδου ἔβλεπες τὴν ἔψιν ἀγωνίας
Σημίαια, πλήρη βάρους
Ἄς ἂν ἡ ἀναπόλησις ἀποτυχόντος πάθους,

Ἡ θανασίμου ἔριδος, διέμενον ἀκόμα
Εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ, ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶχεν ἴδει ὄμμα
Κ' ἴσως οὐδεὶς ἐφρόντισε νὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν
Ἄν εἶχεν οὗτος ἀφελῆ, οὐδ' ἀνοικτὴν καρδίαν,

IX

Καὶ οὕτως ἐν εἰλικρινῶς δὲν τὸν ἡγάπα στήθος
Ἄν καὶ ἐγγύθεν ἤστροιζεν ἢ καὶ μακρόθεν πλήθος
Ἐγνώριζεν, ὅτι αὐτοὶ δὲν ἦσαν παρὰ μόνον
Πρόσκαιροὶ κόλακες αὐτοῦ εἰς πᾶν συμπόσιόν του,

X

Κατέλιπε τὴν πατρικὴν ἐστίαν τοῦ, τὰς γαίεας
Καὶ τὴν κληρονομίαν τοῦ, τὰς μειδιώσας νέας,
Μεθ' ὧν ἠγάλλετο, καὶ ὧν ἡ χεὶρ ἡ χιονώδης,
Ὁ κυανόχρους ὀφθαλμὸς, ἡ κόμη ἡ εὐώδης,

XI

Διείσταν τὰ ἐλαφρὰ ἱστία τῶν ἀέρων
Τὸ πνεῦμα ἦτο οὐριον, γλυκὺ, καὶ ὡσεὶ χαίρειν
Ἐκείνον ἀπειμάκρυνε τῆς χώρας τοῦ ἐν τάχει
Ἐφύγαν οἱ κατάλευκοὶ τὴν δρασίον του βράχοι

Ἄν ἔφυγεν, ἐνῶ πολλοὶ ἐκάθητο ἠρηνοῦντες
Καὶ κατ' ἀνέμου ἀπαθοῦς δειλῶς μεμψιμοιροῦντες.

XII

Ἄλλ' ἔτ' ὁ Φοῖβος ἔδυσεν εἰς τὰ πελάγη, ὅτε
Ἐφρόνει ὅτι ξένον οὐδὲν ἀκροᾷται, τότε
Τὴν λύραν τοῦ ἐλάμβανε, τὴν λύραν τὴν ὀποιον
Ἐνίοτε ἐτόνιζε, κ' ἔψαλλε μελωδίαν

A'

«Υγιάινε! υγιάινε, Πατρίς μου, αἰωνίως»
«Ἴπὸ ὑδάτων κυανῶν ἐκλείπει ἡ ἀκτὴ σου...»
«Βογκᾷ τὸ κύμα, ἄνεμοι συρίζουσιν ἀγγίως,
«Κ' οἱ ἄλροι ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς ἀκούονται ἀβύσσου.

B'

«Ὁ Ἥλιος μετὰ μικρὸν τὴν αὐριον θὰ δίδῃ,
«Κ' ἐγὼ θὰ βλέπω οὐρανὸν καὶ κάθυγρα πεδία,
«Ἄλλ' ἔχει καὶ μητρῶαν γῆν... Ἐγκατελείφθη ἦδη
«Τὸ μέγαρόν μου τὸ καλόν, τοῦ ἐσθίου ἢ ἐστία,

Gamma'

—«Ἐλθὲ ἐδῶ, ἐδῶ ἐλθὲ, μικρὲ ἀκόλουθέ μου!
«Πρὸς τί τὰ δάκρυα αὐτά; τὴν λύσσαν τῶν στοι-
«Φοβεῖσαι, ἢ τὴν συριγμὸν τοῦ πνέοντος ἀνέμου;
«Μὴ κλαίης. Εἶναι ἰσχυρὸν, εἶναι ταχὺ τὸ πλοῖόν·

Delta'

—«Τὰ κύματ' ἄς ὑψώνωνται, ὁ ἄνεμος ἄς πνέῃ»
«Τὸ κύμα δὲν με θορυβεῖ, δὲν τρέμω τὸν ἀέρα!
«Μὴ, Σιρ-Ἀρόλδε, ἀπορῆς ἂν ἡ ψυχὴ μου κλαίῃ,
«Ἀφῆκα τὸν πατέρα μου καὶ τὴν πτωχὴν μητέρα...

E'

«Θερμῶς μ' εὐλόγησ' ὁ πατήρ, χωρὶς νὰ δείξῃ
«Πολὺν ἀλλά ἡ μήτηρ μου δὲν θέλει τότε κλαίει,
«Ὅταν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἐπαναστρέψω μόνον!
—«Ἄρκεϊ, μικρὲ ἀκόλουθε' τὸ δάκρυ σου ἄς ῥέῃ...

«Εἰς τοὺς ἀγνοῦς σου ὀφθαλμοὺς ἀρμόζει· δὲν θ' ἄν-
Νὰ μὲν ὀδύνην κ' ἐγὼ ἂν τὴν ψυχὴν σου εἶ-
[τέλουν]
[χρὸν...]

Sigma'

«Ἴδῶ, οἰκέτα μου πιστὸ ἄγροῦ πῶς κἀπὼ ναυεῖς.
«Μὴ ἔχῃς τὸν ἄλτρον ἡμέρα. Γογγύζεις οὐκ ἔτι
«Ἢ σὲ προτὶ ὁ ἄνεμος; — Ὄ, κύριε' πιστεύεις.
«Ὅτι λυποῦμαι τὴν ζωὴν· δειλὸς ποτὲ δὲν ἦμην...

Zeta'

«Πρὸ τοῦ μεγάρου σου οἰκοῦν, τῆς λίμνης σου
«Οἱ ἐδικαί μου ἔταν πρὸ τὰ τέκνα μου μὲ κράζου,
«Ἦσθάν ἡ μήτηρ εἰς αὐτὰ θὰ εἶπῃ λόγον, παῖτον...
—«Ἄρκεϊ, καλὲ οἰκέτα μου! ποτὲ ἄς μὴ χλευαζῶ.

H'

«Ἢ πῶς σεναγκιμὸς πλαστὸς ἢ φίλος ἢ συζύγου
«Πιστεύει; ... Νεοὶ ἐρασταὶ τὰ θελοῦσιν τῶν οὐμῶν
«Ἐκμάσσου, ἔπειρ δὲ ἡμᾶς ἐθαίνοι προὐλίγου...
«Δὲ ἦδον ἄς ἄρῃσθαι δὲν θλίβουμαι ἀκόμα

Theta'

«Καὶ μόνος ζῶ εἰς θαλασσῶν ἀτέρμονας πλανή-
«Καὶ διατὶ τὸ ὄμμα μου δι' ἄλλους νὰ δακρύσῃ,
«Ἄφου δὲν κλαίει οὔτε εἰς καὶ δι' ἐμὲ ἐπίσης; ...
«Ἴσως εἰς μάτην ἦθελαν ὁ κύων μου ἠρηνοῦσαι

Iota'

«Μὲ σὲ, ταχύπλοον, θάλασσαν θὰ διαβῶ μεγάλην!
«Τόπου δὲν ἔχω ἐκλογὴν νὰ κάμω εὐδαιμῶν,
«Πλὴν μὴ εἰς τὴν πατρίδα μου μ' ἐπαναφέρῃς
«Χαίρει, ὦ ὕδωρ κυανοῦν! Εἰς ἄντρα κ' ἐρημίζω
«Θὰ πλανηθῶ, ὅταν καὶ οὐ ἐκλείψῃς ἀπ' ἐμπροσ-

XIII

Ἡ γῆ ἐγάθη· πέτεται τὸ ἐλαφρὸν τοῦ πλοῖον
Τὸ καταθλίβου αἱ πνοαὶ πνευματικῶν ἐναντίον,
Τὴν θουελλώδη θάλασσαν τῆς Βακακίας πλέον...
Εἶχον παρελθεῖ τέσσαρες μακρὰ ἡμέραι πλέον...
Ὅτε τὴν πέμπτην μαγικῆς καὶ νέας ἀκτῆς θέα
Κατέβηκε πᾶσαν ψυχὴν τῆς Κίντρας ἡ ὥραια

Ἐνόσω εἶσαι μόνος σου κύριος τοῦ μυστικοῦ σου, τότε τὸ μυστικὸν εἶναι ὑπέρτης σου· ἐὰν ὁμως τὸ ἐμπιστευθῆς εἰς ἄλλον γίνεσαι ἀμέσως ὑπέρτης του.

Ἐν τῇ ταχειᾷ συνδιαλέξει ἥτις ἐπηκολούθησεν, ὁ πράκτωρ ἐξέθηκε τὸ σχέδιόν του διὰ τὴν ἀπόδρασιν τοῦ κονικλοτρόφου. Ἦτο τολμηρὸν καὶ κατορθωτόν.

— Μὲ ἐνόησες; εἶπε.

— Κάλλιστα.

— Καὶ εἶσαι βέβαιος περὶ τοῦ θάρρους σου;

— Μέχρις ἀγχόνης, ἀπεκρίθη ὁ ἀλιτήριος διὰ προπετοῦς κομπασμοῦ.

Ὁ Κ. Δαχιδὸν τὸν παρετήρησε μετὰ λαυμασμοῦ. Ὡς οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων, ἐν ἐλλείψει θάρρους φυσικοῦ, στηρίζονται ἐπὶ τῶν στρατηγημάτων διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τοὺς σκοποὺς των, εἶχε μέγα σέβας πρὸς τὴν κτηνώδη δύναμιν.

— Θὰ ἔχῃς πολλοὺς φίλους, εἶπεν.

Ὁ κονικλοτρόφος ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν καταφατικῶς.

— Καὶ φίλους πλουσίους;

— Ὡ! βεβαίως· καὶ φίλους οἱ ὅποιοι με ἀγαποῦν τόσο πολύ ὥστε δὲν θέλουν νὰ με ἀφήσουν νὰ κρεμασθῶ.

Τὸ εἶδος τοῦ καγχαμοῦ ὅστις ὑπεδέχθη τὴν παρατήρησιν ταύτην ἐδήλωσεν εἰς τὸν Σιδελερὸν ὅτι αὕτη δεόντως ἐξετιμήθη.

Ὅταν ὁ κλειδοῦχος, μετ' ἀπουσίαν σχεδὸν ὠριαίαν, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ κελλίον, εὗρε τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καθημένους πλησίον ἀλλήλων καὶ κρατουμένους ἐκ τῆς χειρός. Εἶχον ἀκούσει τὰ βαρέα βήματα του ἐν τῷ διαύλῳ, καὶ ἐσχημάτισαν τὴν συγκινητικὴν ἐκείνην εἰκόνα.

Εἶχον καὶ οἱ δύο ζωγραφικὴν καλαισθησίαν.

— Εἶναι καιρὸς νὰ ἀναχωρήσῃς, εἶπεν ὁ δεσμοφύλαξ.

Ὁ γέρον ἐφαίνετο καταβεβλημένος ὑπὸ τοῦ ἄλγους· καὶ ἀφοῦ εὐλαβῶς ἐξώρπισε τὸν φυλακισμένον νὰ μετανοήσῃ ἠγέρθη διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν ὁδηγόν του.

— Λάβε τὸν βραχιονά μου, εἶπεν οὗτος ἀνυπομόνως καὶ φοβούμενος ἴσως νῆαν δέσιν.

Ἡ προσφορά αὕτη ἐγένετο δεκτὴ μετὰ πολλῶν διαβεβαιώσεων εὐχαριστήσεως, καὶ ἀντεμείθη εἰς τὴν θύραν τῆς φυλακῆς δι' ἡμισείας γινέας τὴν ὁποίαν ὁ πρά-

κτωρ ἔθεσε κρυφίως εἰς τὴν χεῖρα τοῦ δεσμοφύλακος.

— Χούμ! ἔκαμεν οὗτος· δὲν εἶναι κακὸς πελάτης, μόνον ἡ διδαχὴ του ἔπρεπε νὰ ἦναι πλέον σύντομος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας ἡμέρας τῆς ὁδοπορίας τῆς, ἡ ἄμαξα τῆς λέδης Μομβράϋ, μετὰ τῆς Ἑλλεν καὶ τῶν δύο φυλάκων, εἰσῆλθεν εἰς τὸν σκιερὸν περιβόλον τοῦ παραδείσου τοῦ Καρφόου, καὶ ἐστάθη πρὸ τοῦ ἐρήμου φρουρίου. Ὅλα τὰ παράθυρα ἦταν κλειστά· οὐδὲν ἐξωτερικὸν σημεῖον ἀνήγγελλεν ὅτι κατοικήτο.

Ἡ ὄρφανὴ ἐξέφερε σεναγμὸν καὶ ἔκρυψε τὸ πρόσωπον ἐντὸς τῶν χειρῶν διὰ νὰ κρύψῃ τὰ δάκρυα τὰ ὁποῖα κατέβρεχον τὰς παρειὰς τῆς, ὅταν παρέβαλε τὴν πρώτην ἀφιζίν τῆς εἰς τὰ μέρη ταῦτα μετὰ τὴν τωρινὴν ἔλευσίν τῆς. Δὲν ὑπῆρχον ἤδη διὰ νὰ τὴν ὑποδεχθῶσιν οὔτε ἡ καλὴ μίστρας Ζάριου, οὔτε ὁ ἐξαίρετος σὶρ Οὐίλλιαμ· ἐρρίγησεν εἰσερχομένη ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ. Ἐφαίνετο εἰς τὴν δυστυχῆ κόρην ὅτι ἐπάτησε τὸ κατώφλιον τοῦ τάφου τῆς.

Ἡ τροφὸς καὶ δύο ὑπηρεταί, εἰς οὓς ἡ λέδη Μομβράϋ εἶχεν ἐντελῆ ἐμπιστοσύνην, ἦσαν οἱ μόνοι κάτοικοι τοῦ φρουρίου.

Ἡ χαλκόχρους παρειὰ τῆς Ζάρας κατέστη ἔτι μᾶλλον μελανὴ ὅταν οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς συνήντησαν τὸ ἐπιπληκτικὸν βλέμμα τῆς κόρης τῆς, ἥτις ἐφαίνετο ἐρωτῶσα αὐτὴν ἐὰν τοιαύτη ἦτο ἡ ἀμοιβὴ διότι ἔσωσε τὴν ζωὴν τῆς κατὰ τὴν ἐκ τῆς Κρόμβελ-Χάουζ ἀπόδρασίν τῆς. Μὲ δλην τὴν ἀπάθειάν τῆς, ἡ ἰνδὴ συνεκινήθη.

— Δὲν με γνωρίζει ἀκόμη, ἐψιθύρισεν.

Αἱ λέξεις αὗται ἦσαν ἄρά γε τὸ ἀποτελεσμα αἰφνιδίας μετανοίας, ἢ ἡ τροφὸς ἀπεφάσισε νὰ προστατεύσῃ ἐκείνην τὴν ὁποίαν μέχρι τότε σκληρῶς κατεδίωξε; Ἐὰ μᾶς διδάξῃ τὸ μέλλον.

Ἡ δεσμώτις (διότι ἡ ὄρφανὴ δὲν ἦτο ἄλλο τι εἰς τὰς χεῖρας τῶν διωκτῶν τῆς) ὠδηγήθη εἰς τὸ δωμάτιον τὸ ὁποῖον κατεῖχεν ἄλλοτε, εἰς τὸ ἄκρον τῆς πινακῆ-θήκης.

— Ἴδου τὸ δωμάτιόν σας, εἶπεν ἡ θεῖα

τῆς μετὰ τόνου προπετοῦς· δὲν θὰ ἐξέλθετε ἀπ' ἐδῶ ἐὰν δὲν παραιτηθῆτε τοῦ ἐπαισχύντου ἔρωτός σας δι' αὐτὸν τὸν ἑρρίκον καὶ ἐὰν δὲν ἐνδώσετε εἰς τὰς εὐχὰς τοῦ κηδεμόνος σας.

— Θὰ ἐξέλθω ταχύτερον.

— Καὶ πότε λοιπόν;

— Ὅταν μὲ λάβουν διὰ νὰ μὲ καταθέσουν εἰς τὸ ὑπόγειον ὅπου ἀναπαύεται τώρα ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ὁ βορῆς δὲν δύναται πλέον νὰ μὲ ὑπερασπισθῇ. Ἐὰν ἦναι ἐπιτετραμμένον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων νὰ ἐνδιαφέρωνται δι' ἐκείνους τοὺς ὁποῖους ἠγάπησαν ἐν τῷ βίῳ των, εἶμαι βεβαία ὅτι ὁ θεὸς μου θλίβεται κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν διὰ τὰ βράσά μου. Ἡ πεποίθησις αὕτη μὲ ἐνδυναμώνει καὶ μὲ παρηγορεῖ.

Ἡ λέδη Μομβράϋ ἐγένετο ὠχρὰ ὡς ὁ θάνατος, καὶ οἱ χαρακτῆρες τῆς ἠλλοιώθησαν ὑπὸ τῆς λύπης, ὅταν εἶδε τοσούτην γενναιότητα εἰς ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἐθεώρει ἀκόμη ὡς παιδίον. Τὰ κακὰ πάθη τοῦ ἐκδικητικοῦ χαρακτῆρός τῆς ἐξεκαύθησαν· ἡ ὑπερηφάνειά τῆς περιεπλήχθη εἰς τὸ ἐξῆς εἰς πάλιν, καὶ ὤμοσεν ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς ὅτι οὐδεμίαν δύναμιν ἀνθρωπίνην θὰ ἐμπόδιζε τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑλλεν μετὰ τοῦ Μίραν-Ἀφαξ. Ἦτο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν τοσοῦτον ὠρμισμένη κατὰ τῆς ἀνεψιάς τῆς ὥστε ἠγείρε τὴν χεῖρα διὰ νὰ τὴν κτυπήσῃ.

Εἰς τὴν θέαν τῆς προσβολῆς ταύτης, ἡ Ζάρα μείνασα ἀπαθὴς μέχρι τότε, παρενέβη· ἡ δύνατο μὲν νὰ περιπλεχθῇ εἰς σκευωρίαν κατὰ τῆς εὐτυχίας τοῦ τέκνου τῆς καὶ μάλιστα νὰ τὴν καταστρέψῃ, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατό νὰ ὑποφέρει ἄλλον μετερχόμενον βίαν κατ' αὐτῆς.

— Ὅπισω! ἀνέκραξε μετ' ἀταραξίας καὶ ἀποφασιστικότητος· τὸ τέκνον τὸ ὁποῖον ἔθρεψε τὸ στήθος μου δὲν εἶναι δούλος!... Μὴ φοβῆσθε τίποτε, Ἑλλεν! προσέθηκε μετὰ φωνῆς ἐλαφρῶς συγκεκινημένης· εἶμαι ἐδῶ διὰ νὰ σᾶς ὑπερασπίσωμαι· ἐνόσω μὲ μένει πνοὴ ζωῆς, ἡ φαύλη αὕτη γυνὴ δὲν θὰ σᾶς κακοποιήσῃ.

— Φαύλη! ἐπανέλαβεν ἡ λέδη Μομβράϋ μετὰ λύσσης καὶ παραφορᾶς· εἶναι ἡ ὑπηρετρία τοῦ Μίραν-Ἀφαξ ἡ ὁποία μὲ ὀμιλεῖ τοιοῦτοτρόπως;

— Εἴμεθα καὶ αἱ δύο ὑπηρετρίαι του

ἀφοῦ μᾶς πληρόναι καὶ τὰς δύο. Ἐγὼ ὡς ἐνέχυρα καλοῦς λόγους, βλόμματα ἀγάπης, τὴν πεποίθησιν ἣν ἔχει πρὸς ἐμὲ καὶ τὴν εὐτυχίαν τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι ὑπηρετοῦσα αὐτόν· μὲ σέβεται! Ὅσον δε δι' ὑμᾶς, ὁ μισθὸς σας εἶναι ὁ χρυσὸς τὸν ὁποῖον σᾶς ἐπιδάψιλαν· ἡ χεῖρ του καὶ οἱ ἀδάμαντες οἱ ὁποῖοι σᾶς στολίζουν! Πιστεύσατέ με, ὁ κύριός μου ἤξουρει τὴν ἀξίαν τῶν ὑπηρεσιῶν μας· μὲ σέβεται, σᾶς περιφρονεῖ!

— Διώξτε αὐτὴν τὴν γυναῖκα ἀπ' ἐδῶ! ἀνέκραξεν ἡ λέδη Μομβράϋ παράφορος ἐκ τῶν πικρῶν σαρκασμῶν τῆς Ζάρας!

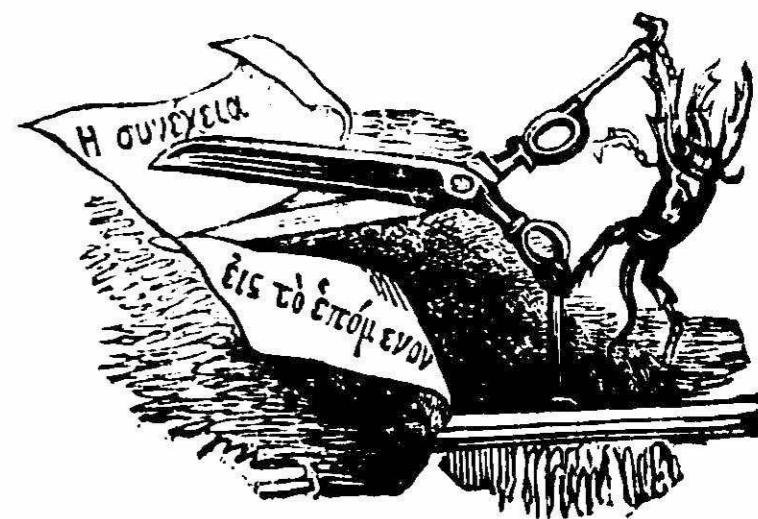
Αἱ δύο φύλακες ἐπλησίασαν διὰ νὰ ἐκτελέσωσι τὴν διαταγὴν τὴν ὁποίαν ἔλαβον· ἀλλὰ μολονότι ἦσαν συνειθισμέναι νὰ παλαίωσι κατὰ τῶν ἀσθενῶν των, ἂν καὶ ἦσαν ἰσχυραὶ καὶ γενναῖαι, ἦσαν ὁμως ὡς μικρὰ παιδία ἀπέναντι τῆς νευρώδους Ζάρας ἥτις τὰς ἀπώθησεν ἐπίσης ψυχρῶς ὡς τίγρις θὰ ἀπώθει τὰς ὀχλιγὰς προσβολὰς δύο λύκων.

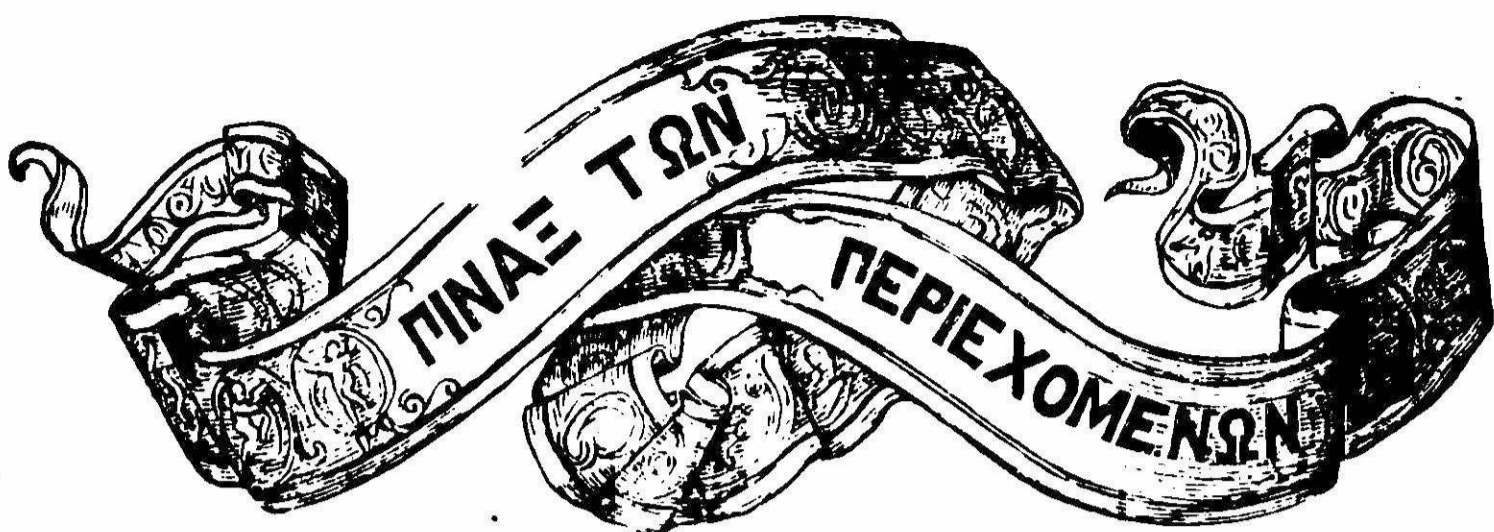
— Αὕτη δὲν εἶναι γυναῖκα! εἶπε μία ἐξ αὐτῶν.

— Ἐχει χεῖρ ἀπὸ σίδηρο! προσέθηκεν ἡ ἄλλη τρίβουσα τὸν ὤμον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ Ζάρα εἶχε θέσει τὴν χεῖρα.

— Ὑπάγετε! ἀνέκραξεν ἡ λέδη Μομβράϋ· καλέσατε τοὺς ὑπηρετάς. Ἡ αὐθάδης αὕτη πρέπει νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ φρούριον εἰδεμὴ θὰ ἐξέλθω ἐγὼ.

— Κάμετε ὅ,τι θέλετε, ἀπήντησεν ἡ Ζάρα ῥίπτουσα πρὸς αὐτὴν βλέμμα περιφρονήσεως, μένω ἐδῶ! Ὁ θυμὸς σᾶς παραφέρει· τοιοῦτον ἀποτέλεσμα φέρει εἰς ὅλας τὰς ἀσθενεῖς κεφαλὰς.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ.

Μεσαιωνικά παράδοξα 56. Τὸ θρυλούμενον πάθημα τοῦ Πατριάρχου Αναστασίου 120. Λιτανεῖαι γυμνῶν 133. Οἱ Καίνιται 162, 180. Ὀπτασία Καρόλου τοῦ ΙΔ' 124. Ἑορτὴ τῶν Νεκρῶν 167.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ.

Ἡ αὐτοκράτειρα Εἰρήνη 17. Μίλτων 50, 66, 83, 97, 114. Ἡ κυρία Δώρα Ἰστρίας 113. Ἑρβήκος δ' 257. Ὁβίδιος 354. Γοβεσπιέρης 370.

ΜΕΛΕΤΑΙ.

Χριστιανικὴ ποίησις 33. Κλεάνθης ὁ Στωϊκὸς 210, 229, 244. Περὶ ποιήσεως Ζακυνθίων 303, 321, 331, 333.

ΠΕΡΙΒΗΞΕΙΣ

Ἀποσπάσματα τῆς κατὰ τὴν Ἀντολὴν περιηγήσεως τοῦ Λαμαρτίνου 225, 356, 372.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

Ὁ ἀφρὸς τῶν κυμάτων 10. Ἡ καλλιέργεια τῶν ἀνθέων καὶ φυτῶν 73. Οἱ τάπειροι 129.

ΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Πρὸς τὴν Ἰνὸς 12. Ὁ ἀποχαιρετισμὸς τοῦ Σιλδ-Ἀρόλδου 29. Εἰς λεύκωμα φίλου 43. Ἡ χαρὰ 60. Ἀπίσπασμα ἀνεκδότου δράματος 74. Τὸ μινιδάμα 92. Μῦθος 96. Μὴ ἀπόρει 112. Ἀπίσπασμα ἐκ τοῦ δράματος ὁ Ἑρνάνης 126. Κλέων 138. Ἡμὴν Νέος 156. Ὁ ἐρωτευμένος Ἑνετός (Καλλέργαι) 171. Ἐμπρὸς-Ὀπίσω 189. Ἡ Δέσπω 206. Τὸ Ἴον 207. Ἀγνὸς ἔρως 220. Ἡ ἀνοιξίς 221. Ἐπιτύμβιον τοῦ Σουλτάν Μαχμουὺτ τοῦ Β' 223. Εἰς τὸ μνήμα τοῦ Σπύρου μου 234. Νυκτερὶς διπρόσωπος (Μῦθος) 240. Ὁ Γιωργὸς 253. Ἐπιτύμβιον 253. Ἄλλοτε 284. Ἡ Βενετία 299. Παράπονα 316. Τῷ Δάφνηφορήσαντι 332. Ὁ Ἐξόριστος 364. Τὸ πρῶτον ἄσμα τοῦ Σιλδ-Ἀρόλδου 377.

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ.

Ἡ Βοημὴ 3. Μίνανδρος 54. Κλαύδιος ὁ Ἀκηδὴς 71, 100, 132, 150, 168, 182. Ὁ τάφος τῆς χριστιανῆς 123. Ὁ Νεκρομάντις 134, 146. Ἡ Γκιουζιὰ 184, 202, 217, 254, 261. Ἡ παράφρων 197. Ὁ Θεὸς μόνος τὸ ἠξεῦρει 247. Κλέπτου Ἰστορία 271. Καύνειος ἔρως 274, 294, 311 326. Μητρικὴ οτοργὴ 308. Μὴ κρίνατε 374.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ.

Τὸ φρούριον τοῦ Κηρῆου 12, 30, 44, 63, 77, 92. Τὸ Ἄνθος τῆς Ἀλόης 108, 140, 157, 171, 190, 201, 221, 235, 283, 299, 316, 332, 363, 380.

ΕΙΚΟΝΕΣ καὶ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.

Γάμος ἐξ ἀντιλογίας 204. Ἡ ἐπιστολὴ 289.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ.

Λόγος ἐπικήδειος Βίκτωρος Οὐγκώ, 330.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ.

Τὸ Σύμπαν 106. Ποιήματα Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου 360.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ.

Θρία ἢ Θριάσιον πεδῖον 58. Ἀμφιθέατρον Κλαυδίου 162. Μία ἐπίσκεψις εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Φ. Σκιαβόνη 177. Τὰ δεσμωτήρια 188. Κουάκεροι 203. Ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Πέτρου 209. Νέα Κόρινθος 215.

ΔΙΔΦΟΡΑ.

Ἱστορία τῶν μηνῶν Ὀκτώβριος 2. Νοέμβριος 49. Δεκέμβριος 82. Οὐρανὸς καὶ γῆ (δράμα) 7, 23, 87. Χωρὶς ἀρχὴν οὔτε τέλος 25, 40. Καὶ εἰς τὴν Βιέννην εἶναι γυναῖκες 58. Οἱ Κλέπται καὶ τὰ ἑαυτῶν ἄσματα 68. Νέος ὄνειροκρίτης 88. Περὶ φιλίας 104. Ἡ αἰχμαλωσία τῶν ἀνδρῶν 137. Ἡ φιλία 146. Μία εἰκὼν τοῦ Γραφήλου 163. Ἀπριλιάτικο ψάρι 220. Τὸ ὄνειρον 239. Ὀνειρόπληκτος Νύξ 362.

ΚΩΜΩΔΙΑΙ.

Συζύγου ἐκλογὴ 337.

ΠΟΙΚΙΛΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ.

60.—61.—224.—236.—304.—319.—336.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΔ. ΣΚΕΨΕΙΣ.

48.—128.—176.—288.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ. ΓΡΙΦΟΙ. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

64.—112.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Οἱ τάπειροι 129. Ἀμφιθέατρον Φλαβίου 161. Δώρα Ἰστρίας 183. Ὁ ἅγιος Πέτρος ἐν Ῥώμῃ 209. Ἑρβήκος Δ' 257. Κάρολος Δ' 283. Ἡ Νεάπολις 323. Ἱερουσαλήμ 357.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΟΙ προμηθεύοντες 5 συνδρομητάς εις τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην προπληρώνοντας τὴν ἑτησίαν συνδρομὴν των λαμβάνουσιν ἐπὶ ἓν ἔτος αὐτὴν δωρεάν.

ΟΙ ἀλλάσσοντες διαμονὴν συνδρομηταὶ ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσιν ἐγγράφως τὴν διεύθυνσιν περὶ τούτου, ἵνα γνωρίζῃ ποῦ πρέπει νὰ στέλλῃ τὰ φυλλάδια· εἰ δὲ μὴ τὰ ἀπολεσθέντα ἀναπληροῦνται ἀντὶ λεπτῶν 50 ἕκαστον.

ΟΥΔΕΙΣ τῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις γίνεται συνδρομητῆς, ἂν δὲν πέμψῃ συγχρόνως τῇ αἰτήσῃ καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἑτησίας συνδρομῆς.

ΠΑΣΑ ἐπιστολὴ μὴ ἀπηλλαγμένη ταχυδρομικῶν τελῶν εἶναι ἀπαράδεκτος.

Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται οὕτω :

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ περιοδ. συγγράμ. « Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη. »

Εἰς Ἀθήνας.

Αἱ περιέχουσαι χρήματα ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ στέλλωνται ἐπὶ συστάσει.

Τὰ δύο προηγούμενα ἔτη τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης πωλοῦνται ἀντὶ δραχμῶν 6 ἕκαστον.

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγουσι τὴν 30 Σεπτεμβρίου.